

การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสเพื่อการดำรงชีพ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง จังหวัดนครพนม

ภารกิจการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและคนพิการเป็นอีกภารกิจสำคัญประการหนึ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการถ่ายโอนมาจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนม

จากการสำรวจข้อมูลของ อบต.บ้านผึ้ง ในปี 2544 พบว่ามีผู้สูงอายุที่ยากจนจำนวน 800 คน และผู้พิการทุพพลภาพ 152 คน รวมคิดเป็นร้อยละ 6 ของประชากรทั่วตำบล ขณะที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดสามารถสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเฉพาะผู้สูงอายุจำนวน 210 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26 เท่านั้น

นอกจากนี้การสำรวจความต้องการของประชาชนโดยวิธีประชาคมหมู่บ้านและตำบลพบว่าต้องการให้แก้ไขปัญหारेื่องการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการทุพพลภาพที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ รวมถึงผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งจำนวนผู้ด้อยโอกาสในตำบลมีจำนวนมากแต่หน่วยราชการยังให้ความดูแลไม่ทั่วถึง อบต.จึงเห็นถึงความสำคัญด้านการกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ครอบคลุมทั่วถึงมากยิ่งขึ้นไปพร้อมกับภารกิจด้านอื่นๆ ด้วย

ข้อมูลพื้นฐานปีปัจจุบัน
: ปี พ.ศ. 2546

อำเภอ: เมืองนครพนม
จังหวัด: นครพนม

ประชากร: 15,610 คน

พื้นที่: 113.92 ตร.กม.

ประเภทท้องถิ่น :
องค์การบริหารส่วนตำบล

การเลือกตั้ง : ทางอ้อม

วิถีใหม่

ในปี 2545 อบต.บ้านผึ้งจึงริเริ่ม "การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสเพื่อการดำรงชีพ" เพื่อสนับสนุนเงินเบี้ยเลี้ยงสงเคราะห์ยังชีพแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยอบต.ตั้งงบประมาณเพิ่มเติมสมทบจากงบประมาณที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมสนับสนุนให้เพื่อให้สามารถดูแลได้ทั่วถึงมากขึ้น

ผลงานที่ได้ดำเนินการ

1.ออกกฎระเบียบว่าด้วย การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาสในชุมชน ได้แก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการทุพพลภาพ และผู้ป่วยเอดส์ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์การช่วยเหลือ ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ดังนี้

- ผู้สูงอายุต้องมีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปและมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพขาดผู้ดูแลหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้
- ผู้พิการต้องเป็นผู้ทุพพลภาพที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ โดยได้รับบัตรรับรองสิทธิผู้พิการจากโรงพยาบาลจังหวัดนครพนม
- ผู้ป่วยเอดส์ ต้องมีใบรับรองผลการตรวจเลือดจากแพทย์มาแสดงต่อ อบต.

ทั้งนี้ อบต. กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับการสงเคราะห์จากเงินงบประมาณของ อบต. ดังนี้

- ผู้สูงอายุที่ได้รับการคัดเลือกจำนวน 110 คนต่อปี อบต. จ่ายเงินสงเคราะห์ให้คนละ 300 บาท ในระยะเวลา 6 เดือนแรกของปี โดยจ่ายเงินให้ในเดือนมกราคมและเมษายนของทุกปี สำหรับการสงเคราะห์เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุใช้วิธีจ่ายเงินแบบ

หมุนเวียนคือผู้สูงอายุทุกคนจะได้รับเงินสลับสับเปลี่ยนกัน ไม่ใช่เฉพาะแค่คนใดคนหนึ่งเท่านั้นเพื่อให้เกิดความเสมอภาคกัน

- ผู้พิการที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกในแต่ละปี อบต. จ่ายเงินสงเคราะห์ให้คนละ 300 บาท ในระยะเวลา 6 เดือนแรกของปี โดยจ่ายเงินให้ในเดือนมกราคม และเมษายนเช่นเดียวกัน
- ผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน อบต. จ่ายเงินสงเคราะห์ให้คนละ 300 บาท ในระยะเวลา 12 เดือน และจ่ายเงินให้ 3 เดือนต่อครั้ง

2.แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุและคนพิการของแต่ละหมู่บ้าน ประกอบด้วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาอบต.ในหมู่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) และกรรมการหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นประมาณ 10 คน คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่คัดเลือกผู้สูงอายุและผู้พิการที่ควรได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจากเงินงบประมาณของอบต.

3.จัดทำแฟ้มประวัติผู้สูงอายุและคนพิการที่มีคุณสมบัติเข้าหลักเกณฑ์การได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ โดยมีการปรับปรุงรายชื่อผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพทุกปี

การระดมทรัพยากร

เงินงบประมาณ

1.เงินอุดหนุนรัฐบาลจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมสาขา ชีฟให้กับผู้สูงอายุ 210 ราย รายละ

300 บาทต่อเดือน จำนวน 756,000 บาท โดยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. และเจ้าหน้าที่อบต. เป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุดังกล่าว

2.เงินงบประมาณสนับสนุนของอบต. สำหรับโครงการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2545-2547 มี รายละเอียดดังนี้

-อบต. จ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชนเพิ่มเติมจากเงินสนับสนุนของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนม จำนวน 110 คนต่อปี คนละ 300 บาท เป็นระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2545 – 2547 คิดเป็นเงินประมาณปีละ 198,000 บาท รวมทั้งสิ้น 594,000 บาท

-อบต. จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2545-2547 โดยจ่ายเงินสงเคราะห์ให้คนละ 300 บาท เป็นระยะเวลา 6 เดือนต่อปี โดยที่ในปี 2545 มีจำนวน 152 คน คิดเป็นเงิน 273,600 บาท ปี 2546 มีจำนวน 144 คน คิดเป็นเงิน 259,200 บาท ปี 2547 มีจำนวน 109 คน คิดเป็นเงิน 196,200 บาท รวมทั้งสิ้น 729,000 บาท

-อบต. จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546-2547 โดยจ่ายเงินสงเคราะห์ให้คนละ 300 บาท โดยที่ในปี 2546 มีจำนวน 5 คน จ่ายเงินเป็นระยะเวลา 9 เดือน คิดเป็นเงิน 13,500 บาท และปี 2547 มีจำนวน 4 คน จ่ายเงินเป็นระยะเวลา 12 เดือน คิดเป็นเงิน 14,200 บาท รวมทั้งสิ้น 27,900 บาท

ค่าใช้จ่าย

-ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในการเดินทางจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ตั้งแต่ปีที่เริ่มวิถีใหม่ จนถึงปีปัจจุบัน เฉลี่ยวันละ 100 บาท จำนวน 5 วันต่อครั้ง รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง คิดเป็นเงิน 3,000 บาท

อุปกรณ์/เครื่องมือ

-เครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 1 เครื่อง ใช้สำหรับจัดเก็บและประมวลข้อมูลรายชื่อผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์

บุคลากร

- 1.นายก อบต. สมาชิกสภา อบต. ปลัด อบต. หัวหน้างานส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่บัญชี จำนวนประมาณ 9 คน ออกนำเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพจ่ายให้แก่ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพในแต่ละหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 5 วัน ในทุกเดือนมกราคมและเดือนเมษายนของแต่ละปี
- 2.เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีและเจ้าหน้าที่กองคลังจำนวน 2 คน จัดทำแฟ้มประวัติรายชื่อผู้สูงอายุและผู้พิการที่ได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ และตรวจสอบเอกสารให้ถูกต้องและตรงกับหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้
- 3.คณะกรรมการคัดเลือก 22 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 10 คน รวม 220 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
พฤษภาคม – มิถุนายน 2544	-จัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อสำรวจสภาพปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา -สรุปปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในชุมชนจากการประชาคมและลงมติว่าปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขคือปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคม ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน ผู้พิการที่ไม่มีอาชีพและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ -สำรวจจำนวนประชากรผู้ด้อยโอกาสในชุมชนที่มีคุณลักษณะที่ควรได้รับการช่วยเหลือเพื่อเป็นฐานข้อมูลเสนอต่อผู้บริหาร ผลจากการสำรวจพบว่าผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนจำนวน 800 คน และผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ 152 คน	-สภา อบต./ประชาคมหมู่บ้าน -ประชาคมหมู่บ้าน
กรกฎาคม 2544	-เสนอปัญหาเรื่องผู้ด้อยโอกาสในชุมชน ต่อผู้บริหารเพื่อหาแนวทางแก้ไข -ประชุมสภาอบต.เพื่อเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาลงมติสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม -ออกระเบียบข้อบังคับเพื่อเป็นแนวทางการคัดเลือกผู้ด้อยโอกาสที่มีโอกาสได้รับเงินเบี้ยยังชีพ -แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลและคัดเลือกผู้ด้อยโอกาสที่มีคุณสมบัติตรงตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้	-ปลัด อบต. -สภา อบต. -สภา อบต. -สภา อบต.
สิงหาคม 2544	- ออกข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.2545 ด้านสังคมสงเคราะห์เพื่อสนับสนุนเงินเบี้ยยังชีพเพิ่มเติมจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนม	-สภา อบต.
กันยายน – ธันวาคม 2544	-ประชาคมหมู่บ้านเพื่อคัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ผลการคัดเลือกปรากฏว่ามีจำนวนผู้สูงอายุที่คุณสมบัติตรงตามหลักเกณฑ์ 800 คน และผู้พิการจำนวน 109 คน -ส่งรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้ทางอบต.เพื่อจัดสรรเงินเบี้ยยังชีพ	-ประชาคมหมู่บ้าน/คณะกรรมการคัดเลือก -สภา อบต.
มกราคม 2545	-อบต. บ้านผึ้งได้รับการถ่ายโอนอำนาจการดำเนินการสงเคราะห์ผู้สูงอายุและคนพิการจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด	-นายก อบต. /สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนม
มกราคม /	-จ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้ที่ได้รับคัดเลือกตามจำนวนเงิน	-ผู้บริหาร/ สมาชิก

เมษายน 2545	งบประมาณที่ได้รับอนุมัติ โดยเดินทางไปจ่ายให้ผู้ด้อยโอกาสในแต่ละหมู่บ้านโดยตรง	ส ก า อ บ ต . / เจ้าหน้าที่อบต.
-------------	---	------------------------------------

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ

--หน่วยงาน/องค์กร-- --บทบาทความร่วมมือ--

ประชาคมหมู่บ้าน -สำรวจสภาพปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา
ส ก า อ บ ต . -เื้อื่อเพื่อข้อมูลรายชื่อผู้สูงอายุและระเบียบการจ่ายเงินสงเคราะห์
ประชาสงเคราะห์
จังหวัดนครพนม

ประเมินผลความสำเร็จ

ก่อนการดำเนินการ

1.ผู้สูงอายุได้รับเงินสงเคราะห์ยังชีพจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมเพียง 210 คน จากจำนวนผู้สูงอายุในชุมชนทั้งหมด 800 คน และเป็นกลุ่มเดียวที่ได้รับเงิน เนื่องจากตามนโยบายของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมกำหนดการจ่ายเงินต่อผู้สูงอายุหนึ่งคนเป็นระยะเวลา 12 ปี
2.การให้ความช่วยเหลือไม่ได้ครอบคลุมถึงผู้ด้อยโอกาสในกลุ่มอื่นของชุมชน ได้แก่ ผู้พิการทุพพลภาพและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งมีประมาณ 150 คน ที่ไม่ได้รับเงินสงเคราะห์ยังชีพ ส่งผลให้คนเหล่านี้ได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีพและไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

หลังการดำเนินการ

1.อบต.สนับสนุนเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุเพิ่มอีก 110 คน ทำให้ในแต่ละปีผู้สูงอายุที่ได้รับเงินสงเคราะห์เพิ่มเป็น 320 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้สูงอายุทั้งหมด อีกทั้งผู้สูงอายุทุกคนจะได้รับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพเหมือนกัน เนื่องจากการจ่ายเงินแบบหมุนเวียนในแต่ละปี
2.อบต.สนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้พิการทุพพลภาพและผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน เพื่อให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ดังกล่าวมีเงินยังชีพและไม่เป็นภาระของครอบครัวและชุมชน อบต.สามารถให้ความช่วยเหลือผู้พิการทุพพลภาพในปี 2545 จำนวน 152 คน ปี 2546 จำนวน 144 คน และปี 2547 จำนวน 109 คน ทั้งนี้เพราะพิจารณาให้ความช่วยเหลือเฉพาะผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง ขณะที่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ในปี 2546 จำนวน 5 คนและปี 2547 จำนวน 4 คน

ตารางเปรียบเทียบจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อยังชีพระหว่างสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมและสวัสดิการกับ อบต.บ้านผึ้ง

ปีงบประมาณ	ประเภท	สำนักงานฯ (คน)	อบต. (คน)	รวม (คน)
2545	ผู้สูงอายุ	210	110	320
	ผู้พิการ	0	152	152
	ผู้ป่วยเอดส์	0	0	0
2546	ผู้สูงอายุ	210	110	320
	ผู้พิการ	0	144	144
	ผู้ป่วยเอดส์	0	5	5
2547	ผู้สูงอายุ	210	110	320
	ผู้พิการ	0	109	109
	ผู้ป่วยเอดส์	0	4	4

อุปสรรคและการแก้ไขปัญหา

อุปสรรค	การแก้ไขปัญหา
1.งบประมาณที่ทางอบต.สนับสนุนเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชนมีจำนวนน้อย ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุทุกคนพร้อมกันได้	1.อบต.แบ่งเงินสนับสนุนเฉลี่ยให้แก่ผู้สูงอายุทุกหมู่บ้านจำนวนเท่าๆ กันคือหมู่บ้านละ 5 คน ทั้งนี้เพราะจากการสำรวจพบว่าแต่ละหมู่บ้านต่างมีผู้สูงอายุในจำนวนที่ไม่แตกต่างกันมาก
2.การคัดเลือกผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือขาดความยุติธรรม เนื่องจากกรรมการคัดเลือกเฉพาะญาติพี่น้องของตนเองจึงทำให้ผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนและจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจริงๆ เดือดร้อนและประสบปัญหาในการดำรงชีวิต	2.เลือกผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพมีความยุติธรรมมากขึ้นเพราะใช้ระบบการจ่ายเงินแบบหมุนเวียนทำให้สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุในชุมชนได้ครอบคลุมจำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อนทั้ง 800 คน - ทางอบต. ทำความเข้าใจกับคณะกรรมการโดยให้คิดถึงผู้เดือดร้อนก่อน
3.การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมล่าช้าและไม่สะดวกต่อผู้ได้รับเงิน เนื่องจากผู้สูงอายุต้องเดินทางไปรับเงินที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดนครพนมด้วยตนเอง	3.การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากคณะอบต.เดินทางออกไปจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับคัดเลือกและผู้สูงอายุที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดนครพนมโดยตรง ทำให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสดังกล่าวได้รับเงินช่วยเหลือตรงเวลาคือเดือนมกราคมและเมษายนของแต่ละปี และได้รับเป็นเงินสดที่สามารถนำไปใช้ได้ทันที ไม่มีความยุ่งยากในการเบิกจ่ายเงินทางธนาคารเหมือนก่อนเริ่มโครงการวิถีใหม่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ความสำเร็จของวิถีใหม่นี้เกิดจากการเข้าใจปัญหาของผู้บริหารและการสนับสนุนเงินงบประมาณของทางอบต. เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบกับบทบาทของปลัดอบต. ที่ได้นำเสนอปัญหาให้ที่ประชุมสภาได้รับทราบ พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง

ทั้งนี้การให้ความร่วมมือของประชาคมหมู่บ้านก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากเป็นเวทีที่ทำให้ได้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของชุมชนและข้อเสนอเพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาดังนั้นเสียงจากประชาคมสามารถช่วยให้อบต. แก้ปัญหาได้ตรงตามความต้องการของชุมชน

ความยั่งยืนในการดำเนินการ

การให้เงินเบี้ยยังชีพแก่ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนของอบต. ยังคงดำเนินต่อไปเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารของอบต. ดังจะเห็นได้จากการวางแผนงานที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะผู้สูงอายุด้วยการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้นในอนาคต แต่อย่างไรก็ดีการสานต่อวิถีใหม่ให้ยั่งยืนต่อไปต้องขึ้นอยู่กับคณะผู้บริหารที่จะมาดำเนินงานในชุดต่อไปด้วยว่าจะให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในชุมชนมากน้อยเพียงใด และจะยังสนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อเป็นเบี้ยเลี้ยงยังชีพแก่คนกลุ่มนี้ต่อไปหรือไม่

บทเรียนที่ได้รับ

การแก้ปัญหาของชุมชนให้ประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วมของชาวบ้านในเวทีประชาคมทำให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของชุมชน ซึ่งเกิดจากการระดมความคิดของชาวบ้านผู้ประสบปัญหาโดยตรง ส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงประเด็น

ความเป็นไปได้ในการถ่ายทอดประสบการณ์

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นสามารถนำแนวทางการดำเนินงานวิถีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในท้องถิ่นของตนเองได้เพราะเป็นโครงการที่สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนของผู้ด้อยโอกาสในชุมชนได้สำเร็จ แต่อย่างไรก็ดีสิ่งที่สำคัญที่สุดคือโครงการที่จัดตั้งขึ้นต้องสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้การสำรวจความต้องการของชุมชนอาจใช้การจัดเวทีประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและแนวทางการแก้ปัญหาในทัศนะของชาวบ้านในท้องถิ่น

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ชื่อ-นามสกุล	: นายประพันธ์ เพิ่มพูล
ตำแหน่ง	: ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
หน่วยงาน	: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฝาง
ที่อยู่	: หมู่ 8 บ้านเทพพนม ตำบลบ้านฝาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
โทรศัพท์	: (042) 536-072 , (09) 420-4070
ชื่อ-นามสกุล	: นางสาวลัดดา สิงหา
ตำแหน่ง	: เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
หน่วยงาน	: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฝาง
ที่อยู่	: หมู่ 8 บ้านเทพพนม ตำบลบ้านฝาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
โทรศัพท์	: (042) 536-072

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่มีการเริ่มวิถีใหม่ : พ.ศ. 2545

ประเภทของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์การบริหารส่วนตำบล
สถานที่ตั้ง	หมู่ 8 บ้านเทพพนม ตำบลบ้านฝาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม 48000
ขนาดพื้นที่	113.92 ตารางกิโลเมตร
งบประมาณรายจ่าย	5,148,914.13 บาท (ปีงบประมาณ 2545) 3.40% หมวดรายจ่ายงบกลาง 7.31% หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ 0.96% หมวดค่าจ้างชั่วคราว 22.69% หมวดค่าตอบแทน 10.61% หมวดค่าใช้สอย 0.75% หมวดค่าสาธารณูปโภค 27.84% หมวดค่าอุดหนุน 6.45% หมวดค่าครุภัณฑ์ 19.95% หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
งบประมาณรายได้	6,333,852.50 บาท (ปีงบประมาณ 2545) 67.61% หมวดภาษีอากร 0.73% หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต 0.45% หมวดรายได้จากทรัพย์สิน 4.29% หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด 26.91% หมวดเงินอุดหนุน
จำนวนพนักงานและลูกจ้าง	7 คน 4 คน พนักงานท้องถิ่น 1 คน ลูกจ้างประจำ 2 คน ลูกจ้างชั่วคราว
จำนวนประชากร	15,152 คน
จำนวนครัวเรือน	2,723 ครัวเรือน
รายได้เฉลี่ยประชากร	17,500 บาท
ลักษณะของเมืองและ วิถีชีวิตประชาคม	ตำบลบ้านฝางมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง อาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่คือการทำนา ขณะที่อาชีพรับจ้างและค้าขายเป็นอาชีพเสริม เช่น เพาะเห็ด เลี้ยงไก่ ตัดเย็บเสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์สระผม น่ายาล้างจาน และสานเข่งปลาทุ ลักษณะสังคมเป็นสังคมเกษตร วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่จึงเรียบง่าย มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และฮั้วยาศัยมิตรที่ติดต่อกัน